

Załącznik do uchwały nr 484/16
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 30 marca 2016 r.

HEUREKA Sp. z o.o.
ul. Bohaterów Warszawy 19
72-500 Międzyzdroje

WWRPO.VIII.3162.70.2014.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/14/W/2016

podjęta w dniu 30 marca 2016 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383 t.j.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 t.j.) oraz art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 tekst jednolity), Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego

umarza:

w całości postępowanie administracyjne wszczęte z urzędu wobec Beneficjenta – HEUREKA Sp. z o.o. z siedzibą w Międzyzdrojach przy ul. Bohaterów Warszawy 19, w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 zawartej w Szczecinie w dniu 17 września 2010 r. na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”.

Uzasadnienie

W dniu 28 sierpnia 2009 r. HEUREKA Sp. z o.o. z siedzibą w Międzyzdrojach przy ul. Bohaterów Warszawy 19, w odpowiedzi na konkurs nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2009/1, złożyła wniosek o dofinansowanie projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-228/09 pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”.

We wniosku o dofinansowanie HEUREKA Sp. z o.o. wskazała, iż za cel ogólny projektu założono podniesienie konkurencyjności firmy poprzez utworzenie kina całorocznego, co w skali miasta i regionu miało przyczynić się do podniesienia poziomu gospodarki regionalnej, a także do zmniejszenia różnic regionalnych i lokalnych oraz ułatwić szerszy dostęp mieszkańców mniejszych miejscowości do kultury. Dalej podkreślono, iż realizacja przedsięwzięcia powinna przyczynić się także do wzrostu gospodarczego regionu, ponieważ obszar zachodniopomorski i tzw. „ściana północno – zachodnia” przyciągają turystów z krajów nadbałtyckich oraz ościennych, a nowe i jedyne na obszarze kilku powiatów w regionie kino całoroczne, może znacznie wspomóc rozwój turystyki, będącej motorem gospodarki w tym regionie (punkt C.6. wniosku o dofinansowanie).

Nadto w punkcie C.4.2 biznes planu stanowiącego załącznik do wniosku o dofinansowanie Wnioskodawca zaznaczył, iż na potrzeby realizacji projektu HEUREKA Sp. z o.o. dysponuje obiektem o powierzchni użytkowej ok. 800,00 m², w którym na podstawie prawomocnego pozwolenia na budowę - decyzji nr 452/2008 z dnia 5 września 2008 r. (pn. „Rozbudowa i nadbudowa budynku Gabinetu Figur Woskowych o salę kinową z zapleczem oraz planetarium w dz. o nr ewid. gr. 218/2 przy ul. Bohaterów Warszawy 19 w Międzyzdrojach”) – dokonano gruntownej przebudowy zajmowanego budynku, a także poinformował IZ RPO WZ, że nie ma potrzeby dalszej rozbudowy nieruchomości. Wnioskodawca wskazał również, że do realizacji planowanego przedsięwzięcia nie było konieczne uzyskanie pozwolenia na budowę (punkty I.10 wniosku o dofinansowanie i C.8.3 biznes planu), tym samym przytoczone wyżej zapisy dokumentacji aplikacyjnej sugerowały, że proces budowlany dotyczący rozbudowy budynku został zakończony do czasu, kiedy złożono wniosek o dofinansowanie.

Dalej szczegółowo opisując inwestycję (w punkcie C.7. wniosku o dofinansowanie), określono prace adaptacyjne, które HEUREKA Sp. z o.o. planowała wykonać w celu uruchomienia kina. Planowane prace dotyczące wykończenia sali kinowej i kawiarni kinowej to:

1. wykonanie konstrukcji podłogi dla rozmieszczenia foteli kinowych – wykonanie konstrukcji stalowej nośnej widowni kinowej w układzie amfiteatru, ze zmienną wysokością,
2. pokrycie podłogi: na wcześniej wykonaną konstrukcję stalową, ułożenie podłogi z desek o grubości 48 mm, pokrycie całości płytą ognioodporną Farmacell, zaimpregnowanie całości środkami wodno i ognioodpornymi,
3. wykonanie od spodu widowni izolacji z wełny mineralnej o grubości 10 cm w celu zapewnienia izolacji dźwiękoszczelnej i przeciwpożarowej,
4. wykonanie w sali kinowej sufitu podwieszanego,
5. zakup i montaż wykładziny podłogowej,
6. zakup i montaż drzwi do kina,
7. wykonanie wygłuszenia sali kinowej,
8. pokrycie ścian sali kinowej materiałem wykończeniowym.

Ponadto zaplanowano także zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego oraz zakup wyposażenia kawiarni kinowej.

Dnia 28 maja 2010 r. uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 891/10 Wnioskodawcy przyznano dofinansowanie na realizację przedmiotowego projektu w wysokości 336 408,00 zł (w tym środki pochodzące z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: EFRR): 285 946,78 zł oraz z budżetu państwa: 50 461,22 zł).

W dniu 17 września 2010 r. Beneficjent – HEUREKA Sp. z o.o. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383 t.j., dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie projektu nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa” Schemat A. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-01 z dnia 7 stycznia 2011 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-02 z dnia 23 maja 2011 r.

W ramach przedmiotowej umowy określone zostały szczegółowe zasady dofinansowania projektu oraz prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. IZ RPO WZ, zgodnie z zapisami umowy, zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Natomiast Beneficjent, w § 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie, zobowiązał się realizować projekt z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie celów (produktów i rezultatów) zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Ponadto w związku z realizacją projektu i w wykonaniu umowy Beneficjent obowiązany był do przestrzegania właściwych przepisów pierwotnego i wtórnego prawa wspólnotowego, właściwych przepisów prawa polskiego, w tym wszelkich wytycznych do nich, a także obowiązujących odpowiednich reguł, zasad i postanowień wynikających z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: RPO WZ), Uszczegółowienia RPO WZ, obowiązujących procedur, wytycznych, informacji IZ RPO WZ (§ 10 ust. 5 umowy o dofinansowanie).

Podkreślenia wymaga, iż zgodnie z § 3 ust. 1 umowy o dofinansowanie określono termin rozpoczęcia realizacji projektu na dzień 1 września 2009 r., zakończenia rzeczowego realizacji projektu na dzień 31 października 2009 r. oraz zakończenia finansowego realizacji projektu na dzień 31 sierpnia 2012 r. Zgodnie ze zmianami w treści § 3 ust. 1 umowy o dofinansowanie, wprowadzonymi aneksem nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-02 z dnia 23 maja 2011 r., projekt miał zostać zrealizowany w następujących terminach: rozpoczęcie realizacji projektu w dniu 31 sierpnia 2009 r., zakończenie rzeczowe realizacji projektu w dniu 5 stycznia 2010 r. oraz zakończenie finansowe realizacji projektu w dniu 30 sierpnia 2012 r.

W związku z zakończeniem przez Beneficjenta realizacji projektu oraz złożeniem wniosku o płatność końcową, w dniach 3-4 października 2013 r. przeprowadzono kontrolę planową, w wyniku której stwierdzono, że rozbudowa budynku rozpoczęta decyzją nr 452/2008 z dnia 5 września 2008 r. nie została zakończona przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie i nadal trwała w okresie realizacji przedmiotowego projektu. Ustalono nadto, że prace wskazane w dokumentacji aplikacyjnej stanowiły część rozpoczętego zgodnie z ww. pozwoleniem na budowę, procesu budowlanego, zwieńczonego uzyskaniem pozwoleń na użytkowanie w dniach 09 lipca 2009 r. (decyzja nr 28/09), 5 stycznia 2010 r. (decyzja nr 1/10), 20 lipca 2011 r. (decyzja nr 22/11). Wobec analizy dokumentacji budowlanej przedsięwzięcia polegającego na „Utworzeniu kina w Międzyzdrojach” ustalono, że dziennik budowy zawiera m.in. następujące zapisy:

- w dniu 26 lipca 2009 r. wskazano, iż „trwają prace wykończeniowe na sali kina”,
- w dniu 3 sierpnia 2009 r. wskazano, iż „na sali kina trwają prace wykończeniowe”,
- w dniu 10 sierpnia 2009 r. wskazano, iż „rozpoczęto montaż sufitu podwieszanego kina. Trwają prace wykończeniowe kawiarni I piętro”.

Niezależnie od zapisów dotyczących prowadzenia prac wykończeniowych na sali kina, które wskazują na związek z realizowanym projektem, z przedłożonego dziennika budowy nr 427/2008 z dnia 23 września 2008 r. wynika wprost, że w dniu 10 sierpnia 2009 r. tj. przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu, rozpoczęto montaż sufitu podwieszanego. Kierownik budowy Pan J.Ł. w oświadczeniu z dnia 16 października 2013 r. poinformował, że ww. wpis odnosi się do prac związanych z wykonaniem części wieszaków (przez firmę wykonującą instalację elektryczną), które służyły do prawidłowego zamocowania okablowania elektrycznego niskoprądowego oraz nagłośnienia kina, natomiast w późniejszym okresie wykorzystane zostały do zamocowania dolnego stelaża sufitu podwieszanego (co potwierdza, iż prace związane z wykonaniem sufitu podwieszanego rozpoczęto przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie). IZ RPO WZ ustaliła, iż ww. pozwolenie na budowę oraz pozwolenia na użytkowanie dotyczyły realizacji projektu opisanego we wniosku o dofinansowanie. Wobec powyższego, za nieprawdziwe uznano oświadczenie Beneficjenta zawarte we wniosku aplikacyjnym, iż projekt nie wymaga pozwolenia na budowę (punkt I.10 wniosku o dofinansowanie). Ponadto IZ RPO WZ stwierdziła, że wskazany zakres projektu w rzeczywistości odnosił się do inwestycji rozpoczętej przed złożeniem wniosku aplikacyjnego, co oznacza naruszenie tzw. „efektu zachęty”, którego wystąpienie było jednym z podstawowych warunków, jakie musiał spełnić Beneficjent ubiegając się o dofinansowanie w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2009/1.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono nadto, iż Beneficjent w dniu 24 listopada 2009 r. podpisał z Polskim Instytutem Sztuki Filmowej w Warszawie (dalej: PISF) umowę nr DUM-6-4468/2009 o udzielenie dotacji na dofinansowanie przedsięwzięcia z zakresu rozwoju kin w kwocie 100 000,00 zł w ramach Programu Operacyjnego Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej „Rozwój kin i dystrybucja filmu” na rok 2009. W ramach ww. umowy, na podstawie faktury VAT nr

Z29/R/SZ/2009/10/00001 z dnia 08 października 2009 r. Beneficjent otrzymał kwotę 50 000,00 zł na zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego. Ww. faktura została przedstawiona do refundacji również w ramach rozliczenia projektu pt. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”. W związku z powyższym stwierdzono, iż w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych doszło do kumulacji pomocy w formie podwójnego finansowania projektu. Zgodnie z § 13 ust.1 i 2 Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych (Dz. U. z 2007 r. nr 193, poz. 1399, dalej: rozporządzenie MRR z dnia 11 października 2007 r.) pomoc udzielana w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych lub tej samej inwestycji podlega sumowaniu z każdą inną pomocą udzieloną Beneficjentowi, niezależnie od jej formy i źródła. Łączna wartość pomocy nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy określonej w § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia MRR z dnia 11 października 2007 r. Tymczasem wnioskowana przez Beneficjenta pomoc w ramach RPO WZ na realizację przedmiotowego projektu stanowiła już maksymalny dopuszczalny poziom pomocy zgodnie z § 2 ust. 5 umowy o dofinansowanie (tj. 60% całkowitych wydatków kwalifikowalnych projektu).

Należy także wskazać, iż w ramach czynności kontrolnych (pkt A.4.1 protokołu pokontrolnego), IZ RPO WZ stwierdziła, iż Beneficjent nie przedstawił dokumentów potwierdzających, że analizę rynku dokonano zgodnie z § 10 umowy o dofinansowanie. W związku z powyższym zobowiązano Beneficjenta do przedstawienia takiej dokumentacji.

Ustalenia IZ RPO WZ zostały przedstawione w protokole pokontrolnym, w którym zawarto pouczenie, iż kierownikowi jednostki kontrolowanej lub osobie pełniącej jego obowiązki przysługuje prawo zgłoszenia, w terminie do 14 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu pokontrolnego, w formie pisemnej uzasadnionych zastrzeżeń, uwag lub wyjaśnień do zapisów w nim zawartych.

Wobec powyższego Beneficjent pismem z dnia 14 stycznia 2014 r. przekazał wyjaśnienia oraz uwagi, co do treści protokołu pokontrolnego, przedkładając także dokumentację związaną z procesem wykonania sufitu podwieszanego. Beneficjent w przedmiotowym piśmie wskazał, iż realizacja projektu rozpoczęła się w terminie wskazanym w umowie o dofinansowanie. Zdaniem Beneficjenta fakt, że prace wykończeniowe związane były z procesem budowlanym, nie wyklucza możliwości potraktowania ich jako odrębnego projektu w ramach większego przedsięwzięcia. Beneficjent podkreślił, iż nie można zgodzić się z IZ RPO WZ, iż projekt rozpoczęto przed złożeniem wniosku o dofinansowanie. Następnie pismem z dnia 24 kwietnia 2014 r. w odpowiedzi na zapisy pkt A.4.1 protokołu pokontrolnego, Beneficjent przedłożył IZ RPO WZ zapytania ofertowe wraz z ofertami, dotyczące dostawy materiałów budowlanych, wyposażenia, a także prac wykończeniowych.

IZ RPO WZ w piśmie z dnia 14 sierpnia 2014 r. podtrzymała swoje stanowisko dotyczące stwierdzonych naruszeń, informując nadto Beneficjenta o zakończeniu czynności kontrolnych.

Należy wskazać, iż w związku z powyższym, IZ RPO WZ stwierdziła przesłanki do rozwiązania umowy na podstawie:

- 1) § 18 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie projektu, tj. „Beneficjent zaprzestał realizacji Projektu lub realizuje go w sposób niezgodny z niniejszą Umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu”. W rozpatrywanym przypadku naruszonymi przez Beneficjenta przepisami prawa są:
  - art. 8 ust. 2 Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. (Dz. U. U. E. L 214/3 z dnia 09 sierpnia 2008 r.) uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych, dalej: rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r.) w zakresie braku występowania „efektu zachęty”,
  - § 8 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, § 12 ust. 1 oraz § 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia MRR z dnia 11 października 2007 r. w zakresie terminu rozpoczęcia realizacji projektu oraz kumulacji pomocy w zakresie podwójnego finansowania projektu;Ponadto Beneficjent naruszył postanowienia § 10 ust. 2 pkt 1 umowy o dofinansowanie w zakresie braku pisemnego poinformowania IZ RPO WZ o wszystkich realizowanych przez siebie projektach współfinansowanych z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, Funduszu Spójności lub innych funduszy i programów Unii Europejskiej oraz z krajowych środków publicznych, najpóźniej w dniu podpisania umowy.
- 2) § 18 ust. 1 pkt 11 umowy o dofinansowanie projektu tj. Beneficjent złożył lub przedstawił IZ RPO WZ nieprawdziwe, sfalszowane, podrobione, przerobione lub poświadczające nieprawdę albo niepełne dokumenty i informacje w celu uzyskania dofinansowania w ramach umowy, w związku z błędnym oświadczeniem przez Beneficjenta m.in. w punkcie

I.10 wniosku o dofinansowanie, iż roboty budowlane związane z wykończeniem kina, będące przedmiotem realizacji projektu, nie wymagały uzyskania pozwolenia na budowę.

Mając na uwadze powyższe, uchwałą nr 1794/14 z dnia 13 października 2014 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” na podstawie § 18 ust. 1 pkt 2 i 11 umowy o dofinansowanie.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, iż Beneficjent wykorzystał środki przekazane na realizację projektu z naruszeniem procedur, IZ RPO WZ pismem z dnia 4 listopada 2014 r., wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 310 951,85 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 t.j. ze zm., dalej: ufp), w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur instytucja, która podpisała umowę z beneficjentem, zwraca go do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Wobec bezskutecznego upływu terminu wskazanego w ww. wezwaniu z dniem 8 grudnia 2014 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00. Jednocześnie Beneficjent został poinformowany o możliwości złożenia dowodów, wyjaśnień i zastrzeżeń w sprawie. Beneficjent realizując swoje uprawnienia, działając przez pełnomocnika, w dniu 19 grudnia 2014 r. zapoznał się z aktami sprawy.

Beneficjent w trakcie trwania postępowania administracyjnego, pismem z dnia 23 stycznia 2015 r. wniósł o:

- 1) przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w zakresie budownictwa w celu sporządzenia ekspertyzy budowlanej na okoliczność czy Beneficjent rozpoczął realizację inwestycji przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie projektu, czy należy traktować wszelkie prace wykończeniowe Beneficjenta realizowane przed złożeniem wniosku o dofinansowanie jako odrębny projekt w ramach większego przedsięwzięcia jakim jest „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”;
- 2) przesłuchanie kierownika budowy Pana J.Ł. oraz spisania zeznań na piśmie na okoliczność, że Beneficjent przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu nie zrealizował przedmiotowej inwestycji, a wykonanie instalacji elektrycznej nie było elementem większej całości, tym samym nie naruszało kryteriów nowej inwestycji i tzw. efektu zachęty;
- 3) rzetelne i obiektywne badanie oryginałów dokumentów, których kserokopie zostały załączone do wniosków o płatność oraz części wydruków z kont księgowych umożliwiających weryfikację spójności zapisów na kontach wyodrębnionych pod projekt oraz poprawności naliczenia odpisów amortyzacyjnych.

W związku z ww. punktem 3 wniosku o przeprowadzenie dowodów oraz wyjaśnienie, Beneficjent wniósł nadto o ponowne przeprowadzenie kontroli projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”, jak również sporządzenie rzetelnego protokołu pokontrolnego z kontroli projektu bez odstąpienia od wzywania Beneficjenta do składania dodatkowych wyjaśnień i dokumentów.

W odpowiedzi na ww. wniosek, postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r. IZ RPO WZ zdecydowała o odmowie przeprowadzenia dowodów określonych we wniosku Beneficjenta z dnia 23 stycznia 2015 r. IZ RPO WZ wskazała, iż środki dowodowe dotychczas zgromadzone przez IZ RPO WZ dostarczają jednoznacznej informacji odnośnie ustalenia stanu faktycznego w sprawie. Tym samym zgłoszony przez stronę wniosek o przeprowadzenie dowodu uznała za zbędny, jako że okoliczności mające istotne znaczenie dla sprawy zostały już dostatecznie wyjaśnione innymi dowodami.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego, pismami z dnia 01 kwietnia 2015 r. Beneficjent wniósł:

- 1) o wyłączenie organu administracji publicznej, tj. Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, z uwagi na:
  - stronnicość przejawiającą się tym, że jest jedną ze stron postępowania (umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00), co miało wpływ na wynik sprawy dotyczącej interesów majątkowych Beneficjenta, który w dniu 17 września 2010 r. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 uzppr rolę IZ RPO WZ, umowę o dofinansowanie,
  - stronnicość przejawiającą się tym, że będąc jedną ze stron postępowania (umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00) w dniach 3-4 października

2013 r. zlecił przeprowadzenie przez IZ RPO WZ kontroli planowej realizacji projektu w związku ze złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową.

Ponadto Beneficjent podniósł, iż bezstronność i obiektywizm orzekania, zapewniające warunki uczciwego procedowania zostały zachwiane o czym świadczyć miało odrzucenie postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r. w całości wniosku dowodowego Strony zgłoszonego w piśmie z dnia 23 stycznia 2015 r., a nadto przedłużenie postępowania w sprawie (postanowienia z dnia 26 stycznia 2015 r. i 4 lutego 2015 r. i 6 marca 2015 r.).

- 2) o wyłączenie pracowników organu administracji publicznej, tj.:
- Anny Łangowskiej – Zastępcy Dyrektora Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego, z uwagi na stronniczość przejawiającą się w tym, że jest pracownikiem jednej ze stron postępowania, mającym wpływ na wynik sprawy, co stoi w sprzeczności z art. 24 § 1 pkt. 1 i 7 kpa. Beneficjent w uzasadnieniu do ww. wniosku wskazał, iż Pani Anna Łangowska będąc pracownikiem organu administracji publicznej, działając na podstawie upoważnienia Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 393/14 stanowiącego załącznik do uchwały nr 1034/14 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 09 czerwca 2014 r., brała udział w czynnościach procesowych, przewidzianych w przepisach prawa, niezbędnych do załatwienia sprawy w formie decyzji, tj. wydawała postanowienia z dnia 7 stycznia 2015 r. i 4 lutego 2015 r., przedłużające postępowanie w niniejszej sprawie jak również postanowienie z dnia 24 marca 2015 r. o odmowie przeprowadzenia dowodu,
  - Kornelii Pakuły – Zastępcy Dyrektora Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego z uwagi na stronniczość przejawiającą się w tym, że jest pracownikiem jednej ze stron postępowania i brała udział w przeprowadzeniu przez IZ RPO WZ kontroli planowej realizacji projektu w związku ze złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność. Dalej wskazał, iż Pani Kornelia Pakuła będąc pracownikiem organu administracji publicznej brała udział w czynnościach procesowych, przewidzianych w przepisach prawa, niezbędnych do załatwienia sprawy w formie decyzji, tj. notatka służbowa sporządzona w dniu 28 sierpnia 2014 r. dotycząca przeprowadzonej kontroli.

Beneficjent powtórnie przytoczył argumentację zawartą we wniosku o wyłączenie organu administracji publicznej;

- 3) zażalenie na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 24 marca 2015 r. o odmowie przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Beneficjenta w piśmie z dnia 23 stycznia 2015 r. zarzucając naruszenie:
- prawa materialnego poprzez odmowę przeprowadzenia wszystkich dowodów zgłoszonych przez Stronę postępowania, z powodu jawnej sprzeczności z zasadą ogólną szybkości postępowania, brakiem przydatności dla ustalenia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,
  - przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, 8, 11 i 77§ 1 kpa poprzez przyjęcie, że stan faktyczny niniejszej sprawy został należycie wyjaśniony, zaś materiał dowodowy jest pełny i wyczerpujący, co pozwala na jej rozstrzygnięcie,

jednocześnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W zakresie wniosku Beneficjenta o wyłączenie Pani Anny Łangowskiej – Zastępcy Dyrektora Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego oraz Pani Kornelii Pakuły – Zastępcy Dyrektora Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego, postanowieniem z dnia 08 maja 2015 r. IZ RPO WZ odmówiła wyłączenia ww. pracowników organu administracji publicznej z udziału w przedmiotowym postępowaniu. Uzasadniając swoje stanowisko IZ RPO WZ zaznaczyła, iż zasady wyłączenia pracownika wyznaczają przepisy art. 24–27 kpa. Obligatoryjne przesłanki wyłączenia pracownika od udziału w postępowaniu w sprawie zostały określone przez ustawodawcę w art. 24 § 1 kpa, zaś w art. 24 § 3 kpa ustawodawca wskazał, iż bezpośredni przełożony pracownika jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w art. 24 § 1 kpa, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika. W odniesieniu do powyższego IZ RPO WZ wskazała, iż w niniejszej sprawie, w stosunku do pracowników organu administracji publicznej, tj. Zastępcy Dyrektora Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Pani Anny Łangowskiej oraz Kornelii Pakuły Zastępcy Dyrektora Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego w toku postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w przedmiocie zwrotu środków przekazanych Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie

nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 z dnia 17 września 2010 r., nie zachodzą przesłanki wyłączenia pracownika, o których mowa w art. 24 § 1 kpa.

Nadto postanowieniem z dnia 8 maja 2015 r. IZ RPO WZ, odnosząc się do zażalenia na postanowienie z dnia 24 marca 2015 r. odmawiającego przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Stronę w piśmie z dnia 23 stycznia 2015 r., stwierdziła niedopuszczalność ww. zażalenia. Uzasadniając swoje stanowisko IZ RPO WZ podniosła, iż w treści skarżonego postanowienia zawarto pouczenie, zgodnie z którym Stronie nie przysługuje zażalenie. Niemniej pomimo tego, Beneficjent pismem z dnia 1 kwietnia 2015 r. złożył zażalenie na przedmiotowe postanowienie. IZ RPO WZ w odniesieniu do powyższego, wskazała, iż zgodnie z art. 141 § 1 kpa, na wydane w toku postępowania administracyjnego postanowienia Stronie służy zażalenie, tylko gdy kpa tak stanowi. Postanowienia takie są zatem wprost wymienione w kpa. Tym samym rozpatrując zażalenie, na postanowienie w postępowaniu wstępnym, organ drugiej instancji winien podjąć czynności mające na celu ustalenie, czy w danym przypadku dopuszczalne jest skorzystanie z administracyjnego toku instancji. IZ RPO WZ podkreśliła, iż kpa nie dopuszcza możliwości zaskarżenia postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodu zgłoszonego przez Stronę w trakcie postępowania. IZ RPO WZ stwierdziła, że skoro obowiązujące w dacie wydawania skarżonego postanowienia przepisy procedury administracyjnej nie przewidywały samoistnego środka zaskarżenia postanowień o odmowie przeprowadzenia dowodu, to środek ten Stronie nie przysługuje. Wskazano, iż w takim przypadku zastosowanie ma art. 134 kpa, który stanowi, że organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania. Ustalenie zatem przez organ, iż wniesiono środek zaskarżenia na niezaskarżalne postanowienie, nakłada na IZ RPO WZ obowiązek stwierdzenia, w formie postanowienia, jego niedopuszczalności, nie zezwalając na przystąpienie do merytorycznej oceny sprawy. W związku z powyższym IZ RPO WZ podkreśliła, iż argumenty podnoszone przez Stronę w zażaleniu nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem postępowanie zażaleniowe w niniejszej sprawie było niedopuszczalne, a tym samym niemożliwym było merytoryczne rozpatrzenie złożonego przez Stronę zażalenia.

Beneficjent działając przez pełnomocnika, w dniu 26 maja 2015 r. zapoznał się z aktami sprawy. Jednocześnie pismami z dnia 26 maja 2015 r. Beneficjent wniósł o:

- 1) sporządzenie ponownej opinii prawnej, której przedmiotem będzie udzielenie odpowiedzi na pytanie odnośnie wystąpienia przesłanek uzasadniających rozwiązanie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”,
- 2) przeprowadzenie dowodu z dokumentu – postanowienia Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu z dnia 30 kwietnia 2015 r.

Ponadto pismem z dnia 26 maja 2015 r. Beneficjent wniósł do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie (dalej: ZUW) o przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu wobec Beneficjenta w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 z dnia 17 września 2010 r. na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”.

W dniu 29 maja 2015 r. do IZ RPO WZ wpłynęło postanowienie Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu z dnia 30 kwietnia 2015 r. (sygn. akt (...)), umarzające postępowanie w sprawie przedłożenia w dniu 28 sierpnia 2009 r. w Urzędzie Marszałkowskim w Szczecinie przez HEUREKA Sp. z o.o. z siedzibą w Międzyzdrojach nierzetelnego dokumentu tj. wniosku o dofinansowanie projektu w ramach RPO WZ, w celu uzyskania dla siebie dotacji celowej ze środków EFRR na realizację inwestycji pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”, tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. nr 88 poz. 553 ze zm., dalej: kk).

Pismem z dnia 3 czerwca 2015 r. IZ RPO WZ wniosła do Sądu Rejonowego w Świnoujściu za pośrednictwem Prokuratora Rejonowego w Świnoujściu, zażalenie na ww. postanowienie Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu z dnia 30 kwietnia 2015 r.

Mając na uwadze wnioski Beneficjenta o przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ pismem z dnia 26 czerwca 2015 r. przekazała do ZUW swoje stanowisko w sprawie oraz kserokopie zebranej w sprawie dokumentacji.

W odniesieniu natomiast do wniosku dowodowego Beneficjenta z dnia 26 maja 2015 r., IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 1 lipca 2015 r. odmówiła przeprowadzenia dowodu zgłoszonego przez Stronę. IZ RPO WZ wskazała m.in, iż sporządzenie ponownej opinii prawnej, nie wniesie nowych okoliczności w sprawie, gdyż przedmiotem postępowania administracyjnego jest określenie kwoty wymaganej do zwrotu z uwagi na rozpoczęcie przez Beneficjenta realizacji projektu przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie. Ponadto w odniesieniu do wniosku Strony o dołączenie do akt sprawy postanowienia Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu z dnia 30 kwietnia 2015 r. o umorzeniu śledztwa, wskazano, iż w dniu 29 maja 2015 r. do IZ RPO WZ wpłynął oryginał ww. postanowienia

wraz z uzasadnieniem. Mając powyższe na uwadze, żądanie Beneficjenta należy uznać za bezcelowe, bowiem ww. dokument znajduje się już w aktach sprawy i stanowi przedmiot analizy IZ RPO WZ. Jednocześnie podkreślono, iż ww. postanowienie nie jest jeszcze prawomocne, albowiem IZ RPO WZ w dniu 3 czerwca 2015 r. korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 306 § 1 a pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89 poz. 555 ze zm., dalej: kpk) oraz art. 297 § 1 kk, nie zgadzając się z jego rozstrzygnięciem, złożyła na ww. postanowienie zażalenie do Sądu Rejonowego w Świnoujściu.

Pismem z dnia 16 lipca 2015 r. ZUW przekazał Beneficjentowi odpowiedź w sprawie wniosku z dnia 26 maja 2015 r. o przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu wobec Beneficjenta w przedmiocie zwrotu środków wskazując, iż nie stwierdzono nieprawidłowości w ramach prowadzonego przez IZ RPO WZ postępowania.

Następnie pismem z dnia 17 lipca 2015 r. Beneficjent wniósł o przedłużenie terminu na zapoznanie się z aktami sprawy, z uwagi na okres urlopowy i zaplanowany od dłuższego czasu wyjazd zagraniczny, co utrudnia możliwość podjęcia zgodnie z art. 10 § 1 kpa stosownych czynności w obronie Beneficjenta.

Następnie, pismem z dnia 20 lipca 2015 r. Beneficjent złożył pismo, w którym wskazał, iż organ nie rozpoznał jeszcze wniosku Beneficjenta z dnia 01 kwietnia 2015 r. o wyłączenie organu.

Kolejnymi pismami z dnia 20 lipca 2015 r. Beneficjent wniósł:

1) o przeprowadzenie następujących dowodów z:

- przesłuchania księgowej Pani J.O. oraz spisanie zeznań na piśmie na okoliczność, że w ramach prowadzonej księgowości Beneficjent działał zgodnie z prawem i tym samym nie naruszył m.in. kryteriów nowej inwestycji i efektu zachęty realizując projekt pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”,
- przesłuchania Pani G.P., która rozliczała projekt pod kątem wymagań i zgodności z wnioskiem o dofinansowanie oraz spisanie zeznań na piśmie na okoliczność, że Beneficjent działał zgodnie z prawem i tym samym nie naruszył m.in. kryteriów nowej inwestycji i efektu zachęty realizując projekt pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”,
- protokołu zeznań Beneficjenta z postępowania umorzonego przez Prokuraturę Rejonową w Świnoujściu, sygn. akt ds. (...) w sprawie wyłudzenia dotacji na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”.

2) zażalenie na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 1 lipca 2015 r. o odmowie przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Beneficjenta w piśmie z dnia 26 maja 2015 r. zarzucając naruszenie:

- prawa materialnego poprzez odmowę przeprowadzenia wszystkich dowodów zgłoszonych przez Stronę postępowania, z powodu jawnej sprzeczności z zasadą ogólną szybkości postępowania, brakiem przydatności dla ustalenia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,
- przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, 8, 11 i 77 § 1 kpa poprzez przyjęcie, że stan faktyczny niniejszej sprawy został należycie wyjaśniony, zaś materiał dowodowy jest pełny i wyczerpujący, co pozwala na jej rozstrzygnięcie,

jednocześnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Ponadto pismem z dnia 24 sierpnia 2015 r. Beneficjent wniósł do Naczelnej Izby Kontroli Delegatura w Szczecinie o przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu wobec Beneficjenta w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01 32-228/09-00 z dnia 17 września 2010 r. na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”.

W odpowiedzi na pismo Beneficjenta z dnia 20 lipca 2015 r. dotyczące wniosku o wyłączenia organu przedstawionego w piśmie z dnia 01 kwietnia 2015 r., IZ RPO WZ pismem z dnia 28 sierpnia 2015 r. podniosła, iż w przedmiotowej sprawie nie stwierdzono przesłanek z art. 25 § 1 kpa powodujących wyłączenie organu z postępowania, zatem IZ RPO WZ wszczęła wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków przekazanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01 32-228/09-00 z dnia 17 września 2010 r. na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”, korzystając z przyznanych jej kompetencji. Wobec ww. okoliczności IZ RPO WZ wskazała, że do wniosku Beneficjenta z dnia 1 kwietnia 2015 r. szczegółowo odnieść się w treści uzasadnienia decyzji administracyjnej, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w sprawie.

Po dokonaniu analizy wniosku dowodowego Beneficjenta z dnia 20 lipca 2015 r., IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. odmówiła przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków – Pani J.O. i Pani G.P. IZ RPO WZ wskazała, iż przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wskazanych

świadków nie miałyby na celu ustalenia okoliczności faktycznych ani jego elementów, ponieważ należy to do kompetencji IZ RPO WZ. Na takie stanowisko IZ RPO WZ wpływa przede wszystkim fakt, iż ww. świadkowie nie posiadają specjalistycznej wiedzy ani uprawnień do stwierdzania naruszeń w zakresie spełniania kryteriów nowej inwestycji czy zachowania efektu zachęty w ramach projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”. Rozstrzygnięcie w sprawie IZ RPO WZ podejmuje samodzielnie, na mocy przyznanych jej kompetencji, mając na względzie całokształt zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie. Ponadto ustosunkowując się do wniosku Strony o przeprowadzenie dowodu z protokołu zeznań Beneficjenta z postępowania umorzonego przez Prokuraturę Rejonową w Świnoujściu, IZ RPO WZ wskazała, iż wniosek dowodowy Beneficjenta jest bezzasadny, bowiem nie wniesie nowych okoliczności w sprawie. Niezależnie od powyższego IZ RPO WZ podniosła, iż w trakcie trwania postępowania administracyjnego, tj. w dniu 29 maja 2015 r., do IZ RPO WZ wpłynął oryginał ww. postanowienia Prokuratury wraz z uzasadnieniem zawierającym przywołanie zeznań Beneficjenta w sprawie. Niemniej, wynik postępowania przeprowadzonego przez Prokuraturę nie wyłącza samodzielnej oceny zachowania Beneficjenta przez IZ RPO WZ w związku z udzielonym dofinansowaniem, na podstawie całokształtu przeanalizowanego przez organ materiału dowodowego i ustalonych okoliczności.

Następnie, postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. IZ RPO WZ, ustosunkowując się do zażalenia na postanowienie z dnia 01 lipca 2015 r. odmawiające przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Stronę w piśmie z dnia 26 maja 2015 r., stwierdziła niedopuszczalność ww. zażalenia. Uzasadniając swoje stanowisko IZ RPO WZ podniosła m.in., iż w treści skarżonego postanowienia zawarto pouczenie, zgodnie z którym Stronie nie przysługuje zażalenie. Niemniej pomimo tego, Beneficjent pismem z dnia 20 lipca 2015 r. złożył zażalenie na przedmiotowe postanowienie. W odniesieniu do powyższego wskazano, iż zgodnie z art. 141 § 1 kpa, na wydane w toku postępowania administracyjnego postanowienie stronie służy zażalenie, tylko gdy kpa tak stanowi. W związku z powyższym IZ RPO WZ podkreśliła, iż argumenty podnoszone przez Stronę w zażaleniu pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem postępowanie zażaleniowe w niniejszej sprawie jest niedopuszczalne, a tym samym niemożliwym jest merytoryczne rozpatrzenie złożonego przez Stronę zażalenia.

Pismem z dnia 4 września 2015 r. Beneficjent wniósł zażalenie na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 28 sierpnia 2015 r. o odmowie przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Beneficjenta w piśmie z dnia 20 lipca 2015 r. zarzucając naruszenie:

- prawa materialnego, tj. art. 78 § 1 kpa w zw. z art. 10 kpa poprzez odmowę przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Stronę postępowania, z powodu jawnej sprzeczności z zasadą ogólną szybkości postępowania, brakiem przydatności dla ustalenia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy,
- przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, 8, 11 i 77 § 1 kpa poprzez przyjęcie, że stan faktyczny niniejszej sprawy został należycie wyjaśniony, zaś materiał dowodowy jest pełny i wyczerpujący, co pozwala na jej rozstrzygnięcie,

jednocześnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 77 § 1 kpa.

IZ RPO WZ w odpowiedzi na powyższe postanowieniem z dnia 29 września 2015 r. stwierdziła niedopuszczalność ww. zażalenia. Uzasadniając swoje stanowisko IZ RPO WZ podniosła, iż kpa nie dopuszcza możliwości zaskarżenia postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodu zgłoszonego przez Stronę w trakcie postępowania. IZ RPO WZ stwierdziła, że skoro obowiązujące w dacie wydawania zaskarżonego postanowienia przepisy procedury administracyjnej nie przewidywały samoistnego środka zaskarżenia postanowień o odmowie przeprowadzenia dowodu, to środek ten Stronie nie przysługuje. W związku z powyższym IZ RPO WZ podkreśliła, iż argumenty podnoszone przez Stronę w zażaleniu nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem postępowanie zażaleniowe w niniejszej sprawie było niedopuszczalne, a tym samym niemożliwym było merytoryczne rozpatrzenie złożonego przez Stronę zażalenia.

Następnie pismem z dnia 5 października 2015 r. Beneficjent wniósł zażalenie na postanowienie IZ RPO WZ z dnia 29 września 2015 r. Wobec faktu, iż na powyższe postanowienie IZ RPO WZ z dnia 29 września 2015 r., nie przysługiwało zażalenie, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. stwierdziła niedopuszczalność zażalenia Beneficjenta. W uzasadnieniu IZ RPO WZ zaznaczyła m.in., iż postanowienie z dnia 29 września 2015 r. zgodnie z art. 134 kpa jest ostateczne.

Mimo powyższego Beneficjent pismem z dnia 25 listopada 2015 r. ponownie wniósł zażalenie na postanowienie, na które takie zażalenie nie przysługiwało. Z uwagi na fakt, iż IZ RPO WZ już dwukrotnie rozstrzygała w tym przedmiocie (postanowienia z dnia 29 września 2015 r. i 18 listopada 2015 r.), IZ RPO WZ do wskazanego zażalenia z dnia 25 listopada 2015 r. odnie się w dalszej części niniejszej decyzji administracyjnej.

Niezależnie od powyższego, Beneficjent pismem z dnia 2 listopada 2015 r. (wpływ do IZ RPO WZ dnia 4 listopada 2015 r.) wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania specjalistki ds. projektów unijnych Pani D.D., która przygotowywała wniosek i opracowywała niezbędne dokumenty na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” oraz spisania zeznań na piśmie na okoliczność, że Beneficjent realizując projekt działał zgodnie z prawem i tym samym nie naruszył m.in. kryteriów nowej inwestycji i efektu zachęty.

IZ RPO WZ po przeanalizowaniu powyższego wniosku, postanowieniem z dnia 3 grudnia 2015 r. odmówiła przeprowadzenia dowodu z zeznań ww. świadka. Uzasadniając swoje stanowisko IZ RPO WZ wskazała, iż sama okoliczność, że Pani D.D. przygotowywała wniosek i opracowywała niezbędne dokumenty dotyczące projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” nie oznacza, iż jej zeznania wpłynęłyby na zmianę faktu, iż Beneficjent rozpoczął realizację inwestycji przed dniem złożenia wniosku aplikacyjnego. Przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wskazanego świadka nie miałyby na celu także ustalenia okoliczności faktycznych ani jego elementów, ponieważ należy to do kompetencji IZ RPO WZ. Na takie stanowisko IZ RPO WZ wpływa przede wszystkim fakt, iż ww. świadek mimo wskazania Beneficjenta, że jest specjalistą do spraw projektów unijnych, nie posiada jednak specjalistycznej wiedzy, ani uprawnień do stwierdzania naruszeń w zakresie spełniania kryteriów nowej inwestycji czy zachowania efektu zachęty w ramach projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”, które to uprawnienia zostały przyznane jedynie IZ RPO WZ. Rozstrzygnięcie w sprawie IZ RPO WZ podejmuje samodzielnie, na mocy posiadanych kompetencji, a także mając na względzie całokształt zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie. Powyższe zatem wyklucza zasadność przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka.

Strona pismem z dnia 14 grudnia 2015 r. wniosła zażalenie na ww. postanowienie. Z uwagi na fakt, iż IZ RPO WZ wielokrotnie rozstrzygała w przedmiocie niedopuszczalności przedmiotowego środka zaskarżenia, IZ RPO WZ do wskazanego zażalenia z dnia 14 grudnia 2015 r. odnie się w dalszej części niniejszej decyzji administracyjnej.

W dniu 11 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny (dalej: Sąd Rejonowy) postanowił utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu z dnia 30 kwietnia 2015 r. (sygn. akt (...)) o umorzeniu śledztwa przeciwko HEUREKA Sp. z o.o. Wskazane postanowienie Sądu Rejonowego jest prawomocne i zostało dołączone do akt postępowania administracyjnego.

Przez wzgląd na trwającą analizę całokształtu materiału dowodowego, w szczególności dokumentacji związanej z czynnościami kontrolnymi przeprowadzonymi przez IZ RPO WZ, umowy o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, jak również pozostałej dokumentacji zgromadzonej w sprawie, a także z uwagi na przewidziane terminy na umożliwienie wypowiedzenia się przez Beneficjenta co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań administracyjnego, IZ RPO WZ wydłużyła postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków. Nadto IZ RPO WZ ponownie poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

Beneficjent pismem z dnia 26 lutego 2016 r. ponownie wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania specjalistki ds. projektów unijnych Pani D.D., która przygotowywała wniosek i opracowywała niezbędne dokumenty na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” oraz spisania zeznań na piśmie na okoliczność, że Beneficjent realizując projekt działał zgodnie z prawem i tym samym nie naruszył m.in. kryteriów nowej inwestycji i efektu zachęty. Z uwagi na fakt, iż IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 3 grudnia 2015 r. odmówiła w przedmiotowej sprawie przeprowadzenia tożsamego dowodu, do ww. wniosku Beneficjenta organ odnie się w dalszej części niniejszej decyzji.

Należy wskazać, iż IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m. in. wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”, umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 z dnia 17 września 2010 r. wraz z aneksami, w tym także zarzutów i wyjaśnień Beneficjenta) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na zajęcie przez IZ RPO WZ stanowiska w sprawie jak poniżej.

Na wstępie podkreślenia wymaga fakt, iż analiza przedmiotowej sprawy doprowadziła do zweryfikowania stanowiska IZ RPO WZ w przedmiocie dokonanych przez Beneficjenta naruszeń i odstąpienia od stwierdzenia, iż Beneficjent wykorzystał środki przekazane mu na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 z naruszeniem procedur obowiązujących w ramach RPO WZ.

Należy zaznaczyć, iż pod pojęciem procedur, których naruszenie uprawnia do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu, rozumiane są postanowienia dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, w tym zasady ponoszenia wydatków w ramach

projektu, a zatem przede wszystkim umowy o dofinansowanie, Wytucznych, Uszczegółowienia RPO WZ oraz Przewodnika po wskaźnikach. Ustawodawca nie przewidział zamkniętego katalogu procedur, na podstawie których wydatkowane są środki unijne związane z realizacją konkretnych programów operacyjnych. Do dofinansowania kwalifikowane są te projekty, które pozytywnie przeszły wszystkie etapy jego oceny, przeprowadzanej w ramach konkursu, a dofinansowanie jest możliwe w ramach dostępnej alokacji na realizację poszczególnych działań i priorytetów w ramach programu operacyjnego (art. 28 ust. 1 pkt 3, art. 30a ust. 1 uzppr). Podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent zobowiązuje się do ich przestrzegania i postępowania zgodnie z ich literą. Zasady konkursu określone w regulaminie są jednakowe dla wszystkich i nie mogą być zmieniane dla potrzeb poszczególnych Beneficjentów, a każdy przystępując do konkursu godzi się na te zasady (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 2010 r., sygn. akt I SA/Rz 823/10). Co więcej zaznaczyć należy, iż przystąpienie Beneficjenta do ubiegania się o dofinansowanie oznacza m.in. akceptację obowiązujących Wytucznych oraz innych norm wynikających z dokumentacji konkursowej oraz przepisów prawa. Skorzystanie z możliwości dofinansowania nie jest obowiązkiem. Wnioskodawcy, w opinii których uregulowania wynikające z ww. dokumentów, bądź przepisów prawa są zbyt rygorystyczne nie muszą składać wniosków aplikacyjnych czy podpisywać umowy o dofinansowanie.

Podstawę dofinansowania projektu stanowi m.in. umowa o dofinansowanie zawarta z Beneficjentem przez instytucję zarządzającą albo działającą w jej imieniu instytucję pośredniczącą lub instytucję wdrażającą. Umowa ta określa warunki dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane (art. 30 ust. 1 i 2 uzppr). Tym samym, podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania projektu w pełnym zakresie, w terminie wskazanym w umowie, z należytą starannością, zgodnie m.in. z umową i jej załącznikami. Umowa jest zatem elementem projektu. W związku z powyższym, niewypełnienie postanowień umowy oraz dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, powoduje konieczność odzyskiwania przez IZ RPO WZ kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ufp.

Beneficjentowi w dniu podpisania umowy o dofinansowanie, tj. 17 września 2010 r. udzielono pomocy publicznej w oparciu o rozporządzenie MRR z dnia 11 października 2007 r., a także rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. Powyższe akty prawne zostały przywołane we wniosku o dofinansowanie oraz w umowie o dofinansowanie, co prowadzi do wniosku, iż Beneficjent miał świadomość obowiązujących go przepisów prawa i reguł z nich wynikających. Jedną z naczelnych zasad udzielania pomocy inwestycyjnej w oparciu o powołane wyżej akty prawne jest zasada udzielania dofinansowania tylko na te projekty, które rozpoczęły się po złożeniu przez przedsiębiorcę wniosku o dofinansowanie. Zgodnie bowiem z § 12 ust. 1 rozporządzenia MRR z dnia 11 października 2007 r. prace związane z realizacją nowej inwestycji mogą się rozpocząć po złożeniu przez Beneficjenta pomocy wniosku o dofinansowanie. Przez rozpoczęcie prac inwestycyjnych związanych z realizacją nowej inwestycji należy rozumieć podjęcie prac budowlanych lub pierwszego prawnie wiążącego zobowiązania do zamówienia ruchomych środków trwałych, z wyłączeniem wydatków związanych z przygotowaniem i opracowaniem dokumentacji projektowej (§ 12 ust. 3 rozporządzenia MRR z dnia 11 października 2007 r.). Tylko w przypadku zachowania przez przedsiębiorcę ww. zasad można mówić o wystąpieniu tzw. efektu zachęty, który jest niezbędny dla udzielenia dofinansowania na przedmiotowy projekt.

Nadto z prezentowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego (obecnie Ministerstwo Rozwoju, dalej: MR) wykładni pojęć „nowa inwestycja” i „efekt zachęty” w rozumieniu zasad udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej (pismo Departamentu Koordynacji i Wdrażania Programów Regionalnych MR z dnia 25 października 2010 r. do Dyrektora Departamentu Funduszy Strukturalnych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego, znak DKR-I-82611-92-MB/10) wynika, że kwalifikowalność nowej inwestycji rozumiana jest w aspekcie jakościowym oraz czasowym. Ten drugi aspekt dotyczy efektu zachęty. MR, powołując się na przepisy rozporządzenia MRR wskazuje, że „okoliczność, iż wnioskodawca powstrzymuje się z rozpoczęciem prac nad projektem do złożenia wniosku o dofinansowanie dowodzi, iż okoliczność ubiegania się o pomoc oraz perspektywa jej otrzymania ma decydujące znaczenie dla realizacji danej inwestycji, stąd przedmiotowa pomoc bez wątplenia zachęca do realizacji inwestycji określonego rodzaju, a bez jej otrzymania inwestycja nie byłaby zrealizowana w określonym zakresie lub nie byłaby zrealizowana w ogóle. Mając powyższe na względzie należy wskazać, że dochowanie warunków w zakresie aspektu czasowego (spełnienia efektu zachęty) ma znaczenie pierwszorzędne. Dopiero po stwierdzeniu kwalifikowalności czasowej projektu, można przejść do oceny jego kwalifikowalności jakościowej i w jej zakresie – kwalifikowalności poszczególnych wydatków. Wydatek może być bowiem uznany

za kwalifikowalny pod warunkiem, że termin jego poniesienia nie dyskwalifikuje samego projektu jako nowej inwestycji”.

Powyższe znalazło także odzwierciedlenie w Wytycznych dla Wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie projektu w ramach RPO WZ, poddziałanie 1.1.1. Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa (konkurs nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2009/1), które stanowią zbiór informacji niezbędnych do prawidłowego przygotowania dokumentacji aplikacyjnej składanej przez przedsiębiorców ubiegających się o dofinansowanie w ramach Schematu A poddziałania 1.1.1 RPO WZ. Wytyczne, w rozdziale 2.2.2 ROZPOCZĘCIE REALIZACJI I OKRES TRWANIA PROJEKTU (str. 11), określają wprost, iż realizacja projektu może rozpocząć się najwcześniej dzień po dniu złożenia wniosku o dofinansowanie. Ponadto zgodnie w Wytycznymi poprzez rozpoczęcie realizacji projektu należy rozumieć podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do realizacji projektu (inwestycji), w szczególności podjęcie prac budowlanych lub pierwsze zobowiązanie wnioskodawcy do zamówienia/zakupu środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych czy usług (np. zawarcie umowy z wykonawcą, zapłata zaliczki). Nie stanowią rozpoczęcia realizacji projektu czynności podejmowane w ramach działań przygotowawczych, w szczególności: studia wykonalności, analizy przygotowawcze (techniczne, finansowe, ekonomiczne), usługi doradcze związane z inwestycją (Wytyczne, słownik pkt. 11, str. 6).

Wnioski o dofinansowanie projektu składane w ramach RPO WZ podlegają ocenie zgodnie ze ścieżką wyboru projektu do dofinansowania, szczegółowo opisaną w ww. Wytycznych. Projekty, które zostały ocenione pozytywnie pod względem formalnym, zostały skierowane do kolejnego etapu oceny, tj. m.in. do oceny merytoryczno-technicznej prowadzonej przez Komisję Oceniającą Projekty. Należy nadmienić, iż w praktyce nawet, gdy instytucja przyznająca środki pozytywnie oceniła wniosek o dofinansowanie, to jeśli na dalszym etapie jego realizacji ustaliła, że część lub całość wydatków nie spełnia wymogów dotyczących wydatkowania środków zgodnie z procedurami, pierwotna ocena projektu nie jest dla Beneficjenta argumentem przemawiającym za poprawnością wydatkowania środków. Zgodnie z Wytycznymi kwalifikowalność poniesionych wydatków oceniana jest również w trakcie realizacji oraz po zakończeniu projektu, kiedy Beneficjent przedkłada kolejne wnioski o płatność. Należy bowiem pamiętać, że o wcześniejszym ustaleniu decydowały pewne przesłanki, które mogły się zmienić np. w wyniku uzupełnienia materiału dowodowego lub wystąpienia nowych okoliczności w sprawie. W sytuacji, kiedy IZ RPO WZ w trakcie realizacji projektu lub po jego zakończeniu uzna część lub całość wydatków za niekwalifikowalne, Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu środków przekazanych na ich dofinansowanie (§ 8 umowy o dofinansowanie).

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy należy wskazać, iż HEUREKA Sp. z o.o. składając w dniu 28 sierpnia 2009 r. wniosek o dofinansowanie projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-228/09 określiła, iż przedmiotem projektu było podniesienie konkurencyjności firmy HEUREKA Sp. z o.o. poprzez utworzenie całorocznego kina w Międzyzdrojach i taki projekt został pozytywnie oceniony przez IZ RPO WZ. W przedmiotowym przypadku eksperci oceniający projekt uznali, iż spełnia on kryteria dopuszczające oraz przyznali mu określoną liczbę punktów, opierając się na przedłożonym przez Beneficjenta wniosku, który zawierał m.in. określone założenia i cele. Eksperti zaakceptowali wniosek Beneficjenta wyłącznie w takim kształcie w jakim został przedłożony w dniu ubiegania się o dofinansowanie, wraz ze złożonymi przez Beneficjenta oświadczeniami (w tym m.in. oświadczenie, iż projekt nie wymagał pozwolenia na budowę). Dopiero na skutek przeprowadzonej w dniach 3-4 października 2013 r. kontroli projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” IZ RPO WZ ustaliła, iż Beneficjent rozpoczął działania dotyczące realizacji projektu przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie. Stwierdzono, iż rozbudowa budynku rozpoczęta decyzją nr 452/2008 z dnia 5 września 2008 r. nie została zakończona i nadal trwała w okresie realizacji przedmiotowego projektu. IZ RPO WZ ustaliła nadto, iż proces budowlany zakończony został dopiero po wykonaniu wszystkich robót (również tych wskazanych w dokumentacji aplikacyjnej jako prace adaptacyjne) i uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie sali kina wraz z kawiarnią, tj. decyzji nr 1/10 z dnia 5 stycznia 2010 r. W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono, że zakres prac objętych projektem stanowił końcową fazę realizacji większego przedsięwzięcia inwestycyjnego, które zostało zapoczątkowane przed złożeniem dokumentacji aplikacyjnej, a zatem określony we wniosku o dofinansowanie zakres projektu w rzeczywistości odnosił się do inwestycji rozpoczętej przed złożeniem wniosku aplikacyjnego. Tym samym stwierdzono, iż środki przyznane na realizację projektu nie wywołały tzw. efektu zachęty. Mając na uwadze treść § 12 rozporządzenia z dnia 11 października 2007 r., HEUREKA Sp. z o.o. mogła podjąć prace budowlane związane z realizacją nowej inwestycji po dniu złożenia wniosku, czyli po dniu 28 sierpnia 2009 r. Warunek konieczności wystąpienia efektu zachęty, co wskazuje także NSA w wyroku z dnia 11 grudnia 2014 r. (sygn. akt II GSK 1644/13), nie jest samoistnym tworem przepisu wykonawczego, lecz wynika wprost z treści przepisów prawa wspólnotowego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ po dokonaniu całościowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, zweryfikowała swoje stanowisko odnośnie stwierdzenia, iż Beneficjent rozpoczął realizację projektu przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”, tj. przed dniem 28 sierpnia 2009 r. Na powyższe stanowisko IZ RPO WZ miały wpływ również ustalenia dotyczące stanu faktycznego dokonane przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu S.P. (dalej: Prokurator) oraz zeznania świadków złożone podczas śledztwa, przedstawione w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 30 kwietnia 2015 r. IZ RPO WZ przychyliła się do stwierdzenia, iż nie doszło do rozpoczęcia prac objętych ww. projektem przed datą złożenia wniosku o jego dofinansowanie.

IZ RPO WZ ustaliła, iż pozwolenie na budowę tj. decyzja nr 452/2008 z dnia 05 września 2008 r. oraz pozwolenia na użytkowanie (decyzja nr 28/09 z dnia 09 lipca 2009 r., decyzja nr 1/10 z dnia 05 stycznia 2010 r., decyzja nr 22/11 z dnia 20 lipca 2011 r.) dotyczyły realizacji inwestycji polegającej na utworzeniu kina w Międzyzdrojach, jednakże nie dotyczyły bezpośrednio wydatków kwalifikowalnych będących przedmiotem projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” dotyczących wykończenia sali kinowej i kawiarni kinowej tj.:

- wykonania konstrukcji podłogi dla rozmieszczenia foteli kinowych – wykonanie konstrukcji stalowej nośnej widowni kinowej w układzie amfiteatru, ze zmienną wysokością,
- pokrycia podłogi: na wcześniej wykonaną konstrukcję stalową, ułożenie podłogi z desek o grubości 48 mm, pokrycie całości płytą ognioodporną Farmacell, zaimpregnowanie całości środkami wodno i ognioodpornymi,
- wykonania od spodu widowni izolacji z wełny mineralnej o grubości 10 cm w celu zapewnienia izolacji dźwiękoszczelnej i przeciwpożarowej,
- wykonanie w sali kinowej sufitu podwieszanego,
- zakupu i montażu wykładziny podłogowej,
- zakupu i montażu drzwi do kina,
- wykonania wygłuszenia sali kinowej,
- pokrycia ścian sali kinowej materiałem wykończeniowym,
- zakupu i montażu wyposażenia kinotechnicznego
- zakupu wyposażenia kawiarni kinowej.

Faktem jest, co zostało ustalone także przez Prokuratora (s. 2 postanowienia z dnia 30 kwietnia 2015 r.), iż w aneksie z dnia 20 czerwca 2007 r. do umowy dzierżawy zawartej przez HEUREKA Sp. z o.o. z Gminą Międzyzdroje w dniu 17 czerwca 1998 r., przedłużono dzierżawę budynku do dnia 31 grudnia 2037 r., pod warunkiem rozbudowy obiektu o kino i planetarium (§ 2 umowy) w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie planu zagospodarowania przestrzennego dla przedmiotu dzierżawy, a w przypadku braku planu, w terminie 36 miesięcy od dnia ostateczności decyzji o warunkach zabudowy dla przedmiotowej inwestycji, która miała być realizowana na podstawie projektu budowlanego, przewidującego powstanie sali kinowej nad pomieszczeniem Muzeum Figur Woskowych. Jak wynika z zeznań K.G. – prezesa spółki HEUREKA Sp. z o.o., jesienią 2008 r. rozpoczęto prace budowlane na terenie obiektu. Roboty budowlane powierzono do realizacji firmie JUTRZENKA z siedzibą w Międzyzdrojach, która wykonała stan surowy zamknięty budynku, w ramach którego powstały: „(...) dwie nowe klatki schodowe, pomieszczenia magazynowe, dach, elewacja. W stanie surowym wykonana została też sieć wodno – kanalizacyjna, położone zostało okablowanie elektryczne”. Pani K.G. wskazała, iż na te prace przeznaczono wszystkie dostępne środki finansowe. Spółka nie posiadała funduszy na wykończenie i wyposażenie sali kinowej, planetarium oraz kawiarni. Środki te jak zeznała, postanowiła uzyskać w ramach dofinansowania, o które mogła ubiegać się w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Zachodniopomorskiego. Ponadto w trakcie śledztwa Prokurator przesłuchał Panią D.D., która podjęła współpracę z beneficjentem w zakresie doradztwa przy uzyskaniu dofinansowania w ramach RPO WZ na realizację projektu pn. „Utworzenie Kina w Międzyzdrojach”. Z zeznań świadka D.D., co zostało wskazane w uzasadnieniu do postanowienia z dnia 30 kwietnia 2015 r. wynikało, iż „jeszcze przed podpisaniem przez Beneficjenta umowy o współpracy, świadek udała się do Międzyzdrojów by dokonać oględzin nieruchomości. Budynek stanowił wtedy zamkniętą bryłę łączenie z wyniesieniem 2 piętra budynku i dachu. Pomieszczenia, w których miało zostać utworzone kino, kawiarnia kinowa i pomieszczenie techniczne były już wydzielone i znajdowały się w stanie surowym zamkniętym. Był to stan developerski i w ocenie świadka były to pomieszczenia przygotowane do realizacji projektu, który miał zostać sfinansowany przez Urząd Marszałkowski. Świadek zeznała, iż w trakcie sporządzania wniosku o dofinansowanie upewniła się dodatkowo, że prace które miały zostać sfinansowane w ramach projektu nie wymagały pozwolenia na budowę. W tej sprawie skonsultowała się m.in. z kierownikiem budowy J.Ł.. Świadek nadmieniła, iż prace związane z uruchomieniem kina z kawiarnią stanowiły odrębne przedsięwzięcie

niezwiązane z rozbudową i nadbudową gabinetu figur woskowych (...). Ponadto w postanowieniu Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny z dnia 11 lutego 2016 r. wskazano, iż oświadczenie Pani K.G., iż była to inwestycja nowa należy uznać za rzetelne. Sąd Rejonowy podkreślił, iż „Wnioskodawczyni nie wystąpiła zatem o dofinansowanie starego obiektu (muzeum figur woskowych), lecz nowego mającego zawierać kino, kawiarnię i planetarium.” W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ przychyliła się do wskazanych powyżej ustaleń. Zatem po ponownej analizie dokumentacji zgromadzonej w trakcie kontroli projektu ustaliła, iż z decyzji o pozwoleniu na budowę nr 452/2008 z dnia 5 września 2008 r. wynika wprost, że zamierzenie budowlane, na które została wydana to „Rozbudowa i nadbudowa budynku Gabinetu Figur Woskowych o salę kinową z zapleczem oraz planetarium w dz. o nr ewid. gr. 2018/2 przy ul. Bohaterów Warszawy 19 w Międzyzdrojach”, a nie same prace wykończeniowe w sali kinowej i kawiarni, czy zakupu wyposażenia do tych pomieszczeń. IZ RPO WZ doszła zatem do wniosku, iż należy wyodrębnić możliwość wykonania poszczególnych prac będących przedmiotem projektu, bowiem samo ich wykonanie nie wymagało wcześniejszego uzyskania pozwolenia na budowę.

Podjęcie przez IZ RPO WZ stanowiska o odstąpieniu od swoich ustaleń dokonanych w trakcie przeprowadzonych czynności kontrolnych wymagało także dokładnego zbadania daty rozpoczęcia prac instalacyjnych sufitu podwieszanego w sali kinowej, która to data była przedmiotem sporu z Beneficjentem. IZ RPO WZ wzięła pod uwagę cały dotychczas zebrany materiał dowodowy oraz treść zeznań m.in. K.G., D.D., G.P., J.Ł. oraz Z.Sz., złożonych w śledztwie prowadzonym przez Prokuratora, które znalazły wyraz w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 kwietnia 2015 r. o umorzeniu śledztwa. IZ RPO WZ jeszcze na etapie czynności kontrolnych ustaliła, iż z zapisu w dzienniku budowy, w dniu 10 sierpnia 2009 r. kierownik budowy J.Ł. umieścił wpis: „rozpoczęto montaż sufitu podwieszanego kina. Trwają prace wykończeniowe kawiarni I piętro”. Powyższe poddało IZ RPO WZ w wątpliwość faktyczną datę rozpoczęcia prac związanych z montażem sufitu podwieszanego w sali kinowej, który był przedmiotem projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”. Niemniej jednak powyższy zapis, został w późniejszym czasie wyjaśniony przez autora wpisu. W dniu 17 października 2013 r. Beneficjent przedłożył IZ RPO WZ oświadczenie kierownika budowy z dnia 16 października 2013 r., w którym J.Ł. oświadczył, iż: „w sierpniu 2009 r. prace na budowie kina w Międzyzdrojach zaczęła prowadzić firma wykonująca instalacje elektryczne – okablowanie nowo wybudowanej części budynku: kawiarni kinowej, sali kina, projektorni i części biurowej. Ze względów technologicznych większość okablowania elektrycznego, niskoprądowego i nagłośnienia kina została przeprowadzona powyżej sufitu podwieszanego. W celu prawidłowego zamontowania części wieszaków, które w późniejszym okresie zostały wykorzystane do zamontowania dolnego stelaża sufitu podwieszanego, a wówczas służyły do prawidłowego zamocowania okablowania elektrycznego”. Dalej w ww. oświadczeniu J.Ł. wskazał: „w miesiącu sierpniu 2008 r. na budowie prowadzone były tylko prace instalacyjne. Poza tym wszystkie elementy do sufitu podwieszanego systemowego są firmy Amstrong i zostały zakupione w hurtowni materiałów budowlanych WKT w dniu 31 sierpnia 2009 r. – profile i elementy nośne sufitów, tak więc ich montaż nie mógł się rozpocząć wcześniej, ponieważ nie było ich fizycznie na budowie”. J.Ł. potwierdził powyższe stanowisko w swoich zeznaniach złożonych w trakcie śledztwa Prokuratury, które przytoczono w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 30 kwietnia 2015 r. (s. 6): „w miesiącu sierpniu rozpoczęły się prace elektryczne. Większość instalacji poprowadzona była górami, pod konstrukcją dachową. W celu zmniejszenia kosztów tej instalacji z wykonawcą – Z.Sz. oraz K.G. ustalili oni, że do podwieszenia instalacji elektrycznej Z.Sz. wykorzysta przekazane mu przez inwestora wieszaki (...)”. Z ww. postanowienia Prokuratury wynikało także, iż dokonano przesłuchania (s. 7) Pana Z.Sz., który wykonywał prace elektryczne, tym samym wskazał, iż: „wieszaki były montowane w celu dogodniejszego oraz tańszego wykonania prac elektroinstalacyjnych. Świadek zeznał, iż z tego co pamięta, jego haki zostały następnie wykorzystane do podwieszenia sufitu (...)”. Prokurator w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 kwietnia 2015 r. wskazał, iż dopiero w dniu 2 września 2009 r. HEUREKA Sp. z o.o. podpisała z DAR-BUD D.G. umowę, przedmiotem której był m.in. montaż sufitu podwieszanego w sali kinowej. Ponadto Prokurator wskazał, iż montaż sufitu rozpoczął się zatem już po dacie złożenia wniosku o dofinansowanie. Powyższemu przyznał rację Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 11 lutego 2016 r. wskazując, iż przedmiotowe wieszaki zostały zamontowane jako służące do zamocowania okablowania elektrycznego, a dopiero w późniejszym okresie zostały wykorzystane również do zamocowania dolnego stelażu sufitu.

IZ RPO WZ mając na uwadze powyższe ustalenia stwierdza, iż haki, które posłużyły do montażu sufitu w sali kinowej nie były przedmiotem projektu. Beneficjent zakupił je na własny koszt, jako ekonomiczne rozwiązanie w kwestii montażu okablowania elektrycznego, które mogło w przyszłości również posłużyć do zamontowania sufitu. Beneficjent zakupione haki dostarczył wykonawcy robót elektrycznych, który wykonał zaplanowane prace polegające na montażu okablowania. Następnie w

dniu 2 września 2009 r. Beneficjent zawarł umowę z wykonawcą sufitu podwieszanego, który zamontował sufit podwieszany już po dacie złożenia wniosku o dofinansowanie. Beneficjent prawidłowo przedstawił IZ RPO WZ do rozliczenia faktury VAT dotyczące zakupu i montażu elementów sufitu, który był wydatkiem kwalifikowalnym w projekcie. Beneficjent zatem dokonując montażu sufitu po dacie złożenia wniosku o dofinansowanie tj. po dniu 28 sierpnia 2009 r. postąpił zgodnie z obowiązującymi go procedurami. Powyższe świadczy zatem o rozpoczęciu realizacji projektu po dacie złożenia wniosku o dofinansowanie, a zatem z zachowaniem zasad wskazanych w Wytycznych, rozporządzeniu MRR z dnia 11 października 2007 r., a także rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. Tym samym nie doszło do naruszenia tzw. „efektu zachęty”, którego wystąpienie było jednym z podstawowych warunków, jakie musiał spełnić Beneficjent ubiegając się o dofinansowanie w konkursie nr RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2009/1.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono nadto, iż w odniesieniu do niektórych wydatków kwalifikowalnych w ramach projektu, doszło do kumulacji pomocy w formie podwójnego finansowania projektu. Zgodnie z Wytycznymi dotyczącymi kwalifikowalności wydatków, podwójne finansowanie oznacza niedozwolone zrefundowanie całkowite lub częściowe danego wydatku dwa razy ze środków publicznych – wspólnotowych lub krajowych (rozdział 2.3.3. ZAKAZ PODWÓJNEGO FINANSOWANIA). Podwójnym finansowaniem jest zatem w szczególności:

- a) zrefundowanie tego samego wydatku w ramach dwóch różnych projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności,
- b) zrefundowanie podatku VAT ze środków funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności, a następnie odzyskanie tego podatku ze środków budżetu państwa w oparciu o ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2004 r. nr 54, poz. 535, z późn. zm.),
- c) zakupienie środka trwałego z udziałem środków dotacji krajowej, a następnie zrefundowanie kosztów amortyzacji tego środka trwałego w ramach funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności,
- d) otrzymanie refundacji ze środków funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności na wydatek, który wcześniej został sfinansowany z preferencyjnej pożyczki ze środków publicznych, oraz niedokonanie niezwłocznego zwrotu refundowanej części tej pożyczki.

IZ RPO WZ w trakcie czynności kontrolnych ustaliła, iż Beneficjent w dniu 24 listopada 2009 r. podpisał umowę nr DUM-6-4468/2009 z PISF o udzielenie dotacji na dofinansowanie przedsięwzięcia z zakresu rozwoju kin w kwocie 100 000,00 zł w ramach Programu Operacyjnego Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej „Rozwój kin i dystrybucja filmu” na rok 2009. W ramach ww. umowy Beneficjent rozliczył otrzymane środki przedstawiając:

- na rozliczenie kwoty 50 000,00 zł fakturę VAT nr Z29/R/SZ/2009/10/00001 z dnia 08 października 2009 r. na zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego,
- na rozliczenie kwoty 50 000,00 zł faktury VAT nr 02/10/2009 z dnia 1 października 2009 r. (w kwocie 33 680,00 zł) i nr 12/12/2009 z dnia 7 grudnia 2009 r. (w kwocie 16 320,00 zł) na zakup i montaż foteli do sali kinowej.

Ww. faktura VAT nr Z29/R/SZ/2009/10/00001 z dnia 08 października 2009 r. została przedstawiona do refundacji również IZ RPO WZ w ramach rozliczenia projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach”. W związku z powyższym stwierdzono, iż w odniesieniu do tych samych wydatków tj. faktury VAT nr Z29/R/SZ/2009/10/00001 z dnia 08 października 2009 r. na zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego, doszło do kumulacji pomocy w formie podwójnego finansowania projektu. Powyższe potwierdzał Raport końcowy z wykonania zadania realizowanego w ramach Programu Operacyjnego „Rozwój kin i dystrybucja filmu” Priorytet I - Rozwój kin, gdzie w części II str. 2 wskazano dokładny podział wydatków tj. 50 000,00 zł zostało przeznaczone na zakup foteli oraz 50 000,00 zł na zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego. IZ RPO WZ w trakcie trwania postępowania administracyjnego zweryfikowała swoje stanowisko w przedmiotowej kwestii, odstępując od stwierdzenia powyższego naruszenia. Po analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego, w tym również ustaleń dokonanych przez Prokuratora, przedstawionych w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 kwietnia 2015 r., IZ RPO WZ przychyliła się do stwierdzenia, iż nie doszło do kumulacji pomocy w postaci podwójnego dofinansowania sprzętu kinotechnicznego zakupionego przez Beneficjenta. Z przesłuchania świadków, tj. J.L., D.D. oraz G.P. dokonanego przez Prokuratora w trakcie śledztwa (sygn. ds. (...)) wynika bowiem, iż kwota dofinansowania z PISF w wysokości 100 000,00 zł została przez Beneficjenta faktycznie wydatkowana w całości na zakup i montaż foteli do sali kinowej, a nie na zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, wskazania wymaga, iż dokumenty przedstawiane przez Beneficjenta w ramach projektu mają kluczowe znaczenie podczas jego rozliczania. Do współfinansowania kwalifikuje się wydatek, który został faktycznie poniesiony przez Beneficjenta i jest zgodny z zaplanowanymi w dokumentacji aplikacyjnej wydatkami w ramach poszczególnych zadań.

Dowodem poniesienia wydatku jest zapłacona faktura lub inny dokument księgowy o równoważnej wartości dowodowej. Skoro Beneficjent na podstawie faktury VAT nr Z29/R/SZ/2009/10/00001 nie otrzymał środków z Programu Operacyjnego Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej „Rozwój kin i dystrybucja filmu” na dofinansowanie wyposażenia kinotechnicznego, w rzeczywistości nie doszło do nałożenia się pomocy publicznej. Beneficjent bowiem, korzystając z zapisów § 2 ust. 1 umowy nr DUM-6-4468/2009 zawartej z PISF, w którym wskazano jako przedmiot umowy „zakup i montaż wyposażenia nowo budowanego kina całorocznego na Promenadzie w miejscowości Międzyzdroje” wydatkował całość przekazanych środków na cel dowolny związany z przedmiotem projektu, tj. na zakup i montaż foteli w sali kinowej. IZ RPO WZ przyjęła do wiadomości zeznania świadków w postępowaniu prowadzonym przez Prokuratora, którym prawdziwość przyznał również Sąd Rejonowy, co wpłynęło na zmianę stanowiska w przedmiocie stwierdzonego w trakcie kontroli projektu naruszenia. Beneficjent wydatkował dofinansowanie przekazane w ramach RPO WZ na zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego w kwocie 50 000,00 zł, co było przedmiotem projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” (Zadanie nr 2: „Zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego”, Wydatek nr 1: „Zakup i montaż wyposażenia kinotechnicznego”), a dofinansowanie z PISF na zakup foteli kinowych, które nie były przedmiotem projektu, Beneficjent wydatkował środki przekazane mu w ramach RPO WZ zgodnie z procedurami.

Ponadto podkreślenia wymaga, iż zgodnie z § 13 ust.1 i 2 Rozporządzenia MRR z dnia 11 października 2007 r. pomoc udzielana w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych lub tej samej inwestycji podlega sumowaniu z każdą inną pomocą udzieloną Beneficjentowi, niezależnie od jej formy i źródła. Łączna wartość pomocy nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy określonej w § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia MRR z dnia 11 października 2007 r. Wnioskowana przez Beneficjenta pomoc w ramach RPO WZ na realizację przedmiotowego projektu stanowiła maksymalny dopuszczalny poziom pomocy zgodnie z § 2 ust. 5 umowy o dofinansowanie (tj. 60% całkowitych wydatków kwalifikowalnych projektu). Tym samym skoro Beneficjent na dofinansowanie wyposażenia kinotechnicznego na podstawie faktury VAT nr Z29/R/SZ/2009/10/00001 otrzymał środki jedynie w ramach RPO WZ (w wysokości 60% wydatku kwalifikowalnego), to w projekcie pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” nie doszło do podwójnego finansowania.

Wobec powyższego oraz w odniesieniu do wnoszonych na etapie postępowania administracyjnego zarzutów i wyjaśnień Beneficjenta, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w następstwie analizy całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (w tym również postanowienia Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu z dnia 30 kwietnia 2015 r. wraz z uzasadnieniem oraz postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 lutego 2016 r. wraz z uzasadnieniem) IZ RPO WZ zweryfikowała swoje stanowisko i ustaliła, iż w przedmiotowej sprawie spełnione zostały wymogi dla uzyskania przez Beneficjenta dofinansowania na realizację projektu pn. „Utworzenie Kina w Międzyzdrojach”, tym samym Beneficjent nie wykorzystał przekazanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-228/09-00 dofinansowania z naruszeniem procedur obowiązujących go w ramach RPO WZ.

Niezależnie od powyższego, w odniesieniu do wniosku Beneficjenta z dnia 1 kwietnia 2015 r. o wyłączenie organu administracji publicznej należy wskazać, iż wskazany wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 25 § 1 kpa organ administracji publicznej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy dotyczącej interesów majątkowych jego kierownika lub osób pozostających z tym kierownikiem w stosunkach określonych w art. 24 § 1 pkt 2 i 3 kpa; osoby zajmującej stanowisko kierownicze w organie bezpośrednio wyższego stopnia lub osób pozostających z nim w stosunkach określonych w art. 24 § 1 pkt 2 i 3 kpa. Należy wskazać, iż w doktrynie utrwalił się pogląd, że wyłączenie organu administracji publicznej na podstawie art. 25 § 1 kpa następuje z mocy prawa, a zatem wydanie odrębnego postanowienia w tej sprawie jest zbędne, a ponadto dalszym skutkiem wyłączenia jest utrata właściwości do rozpatrzenia sprawy przez ten organ. Utrata właściwości przez organ wyłączony nie oznacza, że organ ten nie może podejmować żadnych czynności w postępowaniu w sprawie, która stała się przyczyną wyłączenia. Przepis art. 25 § 2 kpa nakazujący odpowiednie stosowanie art. 24 § 4 kpa czyni najzupełniej legalnym podejmowanie przez organ wyłączony czynności niecierpiących zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes strony (J. Borkowski (w:) Komentarz, 1996, s. 170). Oceniając możliwość zastosowania powołanego przez Stronę art. 25 § 1 kpa, oprócz przepisów kpa trzeba uwzględnić również całokształt regulacji mających zastosowanie w sprawie, w szczególności przepisy uzppr oraz ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1392 t.j., dalej: usw), które określają pozycję Instytucji Zarządzającej w procesie realizacji projektów finansowanych ze środków unijnych. W przedmiotowym postępowaniu administracyjnym, dotyczącym zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich na podstawie przepisów uf, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w oparciu o art. 25 pkt 1 uzppr występuje jako IZ RPO

WZ. Do zadań Instytucji Zarządzającej, w oparciu o art. 26 uzppr, należy nie tylko dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów, ale także prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów (art. 26 pkt 14 uzppr) oraz odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych (art. 26 pkt 15 uzppr), a także ustalanie i nakładanie korekt finansowych, o których mowa w art. 98 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 (art. 26 pkt 15a uzppr). Natomiast z przepisów usw wynika, że do zadań zarządu województwa należy przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa i innych strategii rozwoju, regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie (art. 41 ust. 2 pkt 4 usw). W świetle powołanych przepisów Instytucja Zarządzająca jest więc wyposażona w efektywne instrumenty i środki realizacji powierzonych jej zadań. Zaistniała w przedmiotowej sprawie kwestia wiąże się natomiast z koniecznością stosowania przepisów kpa do postępowania w przedmiocie zwrotu środków wykorzystanych z naruszeniem procedur. I tak w myśl art. 67 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015, poz. 613 ze zm.). Nadto z art. 207 ufp wynika, że po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej lub instytucji pośredniczącej w rozumieniu uzppr wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków, z uwzględnieniem ust. 2. Podkreślenia wymaga nadto, iż w prawie administracyjnym obowiązuje ogólna zasada, według której nie jest dopuszczalne przenoszenie kompetencji między organami administracyjnymi. Organy bez wyraźnej podstawy prawnej nie mogą swoich kompetencji przekazać innemu organowi, nie można też zabrać im kompetencji, nawet, jeżeli jest to organ hierarchicznie podporządkowany (M. Wierzbowski, A. Wiktorowska: Prawo administracyjne, Warszawa 2009, s. 103-104). Mając na uwadze powyższe, w związku z wykryciem w trakcie przeprowadzonych czynności kontrolnych, nieprawidłowości w projekcie, IZ RPO WZ zobowiązana była do podjęcia czynności mających na celu odzyskanie środków od Beneficjenta. Tym samym Beneficjenta wezwano do zwrotu środków, a z uwagi na bezskuteczny upływ terminu, wobec niego wszczęto postępowanie administracyjne. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono przesłanek z art. 25 § 1 kpa powodujących wyłączenie organu z postępowania, zatem IZ RPO WZ wszczęła ww. postępowanie korzystając z przyznanych jej kompetencji, o których mowa powyżej. Mając na uwadze ww. okoliczności, wniosek Beneficjenta o wyłączenie organu tj. IZ RPO WZ, z postępowania administracyjnego wszczętego wobec HEUREKA Sp. z o.o. w przedmiocie zwrotu środków, należy uznać za bezzasadny.

Nadto wobec wniesionego przez Stronę pismem z dnia 25 listopada 2015 r. zażalenia na postanowienie z dnia 18 listopada 2015 r. o niedopuszczalności złożonego przez Stronę zażalenia na postanowienie z dnia 29 września 2015 r. o niedopuszczalności złożonego przez Stronę w piśmie z dnia 4 września 2015 r. zażalenia na postanowienie z dnia 28 sierpnia 2015 r., odmawiające przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Beneficjenta w ramach postępowania administracyjnego oraz zażalenia wniesionego przez Stronę pismem z dnia 14 grudnia 2015 r. na postanowienie z dnia 3 grudnia 2015 r., odmawiające przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Beneficjenta w ramach postępowania administracyjnego należy wskazać, iż IZ RPO WZ wydając postanowienie o niedopuszczalności odwołania nie bierze pod uwagę argumentów podnoszonych przez Stronę, bowiem są one w takim przypadku bez znaczenia dla treści rozstrzygnięcia. Jak wskazuje m.in. Naczelnny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) w wyroku z dnia 13 maja 2011 r. (sygn. akt I OSK 1107/10) ustawodawca wprost wskazał, iż od postanowień wydanych na podstawie art. 134 kpa nie przysługuje zażalenie. Powyższe IZ RPO WZ już wielokrotnie wskazywała w wydanych postanowieniach o niedopuszczalności wniesienia zażalenia. Za bezpodstawne należy zatem uznać działanie Strony, tj. wniesienie kolejnego zażalenia, bowiem mogło jedynie doprowadzić do przewleczenia postępowania administracyjnego, a nie zmienićby stanowiska IZ RPO WZ. Skoro wniesione pismami z dnia 25 listopada 2015 r., a także z dnia 14 grudnia 2015 r. zażalenia są niedopuszczalne, IZ RPO WZ nie miała możliwości ich merytorycznego rozpatrzenia.

Jednocześnie w odniesieniu wniosku Beneficjenta z dnia 26 lutego 2016 r. o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania specjalistki ds. projektów unijnych Pani D.D., która przygotowywała wniosek i opracowywała niezbędne dokumenty na realizację projektu pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” oraz spisania zeznań na piśmie na okoliczność, że Beneficjent realizując projekt działał zgodnie z prawem i tym samym nie naruszył m.in. kryteriów nowej inwestycji i efektu zachęty należy wskazać, iż IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 3 grudnia 2015 r. odmówiła już przeprowadzenia wskazanego dowodu. Podkreślić jednak należy, iż IZ RPO WZ podejmuje rozstrzygnięcie w sprawie na mocy posiadanych kompetencji, a także mając na względzie całokształt zgromadzonego materiału

dowodowego. Z uwagi na fakt, iż IZ RPO WZ w przedmiotowej sprawie odstąpiła od stwierdzenia, iż Beneficjent dopuścił się naruszenia procedur, zgłoszony przez Stronę postępowania wniosek o przeprowadzenie ww. dowodu uznać należy za zbędny.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Jedną z kompetencji, a zarazem obowiązków ustawowych IZ RPO WZ jest prowadzenie kontroli realizacji poszczególnych projektów w ramach RPO WZ, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi. Obowiązkiem IZ RPO WZ jest zatem nie tylko ustalanie zasad konkursu, zawieranie umów z beneficjentami czy zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, ale również czuwanie nad przebiegiem realizacji projektu i weryfikowanie czy w całym okresie realizacji, projekt, na który przekazano środki publiczne, realizowany jest zgodnie z prawem oraz zasadami określonymi przez IZ RPO WZ dla danego konkursu. Wykrycie nieprawidłowości w zakresie wydatkowania środków publicznych powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu. Należy wskazać, iż do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi, jak wynika z art. 26 uzppr, nie tylko dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów, ale i również monitorowanie postępów w realizacji, ewaluacji programu operacyjnego oraz stopnia osiągania jego celów, a także prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów oraz odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach upr. Przyjęte rozwiązania jak wskazuje NSA w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r. (sygn. akt II GSK 1945/12) stanowią refleks obowiązujących w tym zakresie aktów prawa unijnego, a w tym kontekście wymaga przypomnienia, że instytucja zarządzająca odpowiadając za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zobowiązana jest do uwzględniania zasad należytego zarządzania finansami (art. 60 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999). W świetle powyższego nie może budzić żadnych wątpliwości to, że instytucja zarządzająca powinna być wyposażona w efektywne instrumenty i środki realizacji powierzonych jej zadań, w tym tych, o których mowa między innymi w art. 26 ust. 1 pkt 15 uzppr.

Wskazania wymaga, iż zgodnie z brzmieniem art. 105 § 1 kpa, w sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi powyższy przepis, oznacza, że brak jest tegoż z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej, co do istoty (wyrok NSA z dnia 24 stycznia 2012 r., sygn. akt II OSK 2104/10). Umorzenie jako środek ostateczny, niweczący dotychczasowe wyniki postępowania stosować należy, gdy osiągnięcie celu postępowania administracyjnego staje się bezzasadne z uwagi na okoliczności stanowiące trwałą i nieusuwalną przeszkodę do jego kontynuowania. Zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt II SA/GI 1392/12 sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 kpa wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej (w formie decyzji administracyjnej) ingerencji organu administracyjnego. Wówczas jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne pozytywne, czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne. Wskazać należy, iż przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, jednakże może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawieszanej przed organem. Powyższe miało miejsce w przedmiotowej sprawie, bowiem w trakcie postępowania administracyjnego IZ RPO WZ ustaliła, iż Beneficjent nie rozpoczął realizacji projektu przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie, tym samym nie naruszył efektu zachęty. Ponadto zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na zmianę stanowiska IZ RPO WZ w kwestii wystąpienia podwójnego finansowania w projekcie, z uwagi na co IZ RPO WZ odstąpiła od takiego stwierdzenia.

Jednocześnie zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez piśmiennictwo przyjmuje się, że przedmiotem ogólnego postępowania administracyjnego jest sprawa administracyjna w rozumieniu art. 1 pkt 1 kpa. Powyższe prowadzi do wniosku, iż postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe, gdy sprawa, która miała być załatwiona w drodze decyzji, albo nie miała charakteru sprawy administracyjnej jeszcze przed datą wszczęcia postępowania, albo utraciła charakter sprawy administracyjnej w toku postępowania administracyjnego. Umorzenie ma więc charakter bezwzględnie obowiązujący. Równocześnie należy zauważyć, iż w niniejszym stanie sprawy bezprzedmiotowość

postępowania jest przesłanką do obligatoryjnego umorzenia postępowania i w tym zakresie organ nie może działać w ramach tzw. uznania administracyjnego. Jednocześnie umorzenie postępowania winno stosować się zawsze wtedy, gdy osiągnięcie celów procesu staje się nieaktualne (M. Waligórski „Polskie prawo procesowe”).

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności umowę o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, dokumentację z czynności kontrolnych i pozostałą korespondencję z Beneficjentem, ustalenia dotyczące stanu faktycznego dokonane przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej S.P. oraz zeznania świadków złożone podczas śledztwa, przedstawione w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 30 kwietnia 2015 r., a także postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny z dnia 11 lutego 2016 r., IZ RPO WZ odstępując od stwierdzenia nieprawidłowości w projekcie pn. „Utworzenie kina w Międzyzdrojach” w oparciu o art. 105 § 1 kpa umarza postępowanie.

Zważywszy na powyższe na skutek zaistniałej bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Adwokat Przemysław Kowalewski
Kancelaria Adwokacka
Al. Niepodległości 17
70-412 Szczecin
- 2) a/a